

Per què s'acusa Catalunya de tenir pocs seminaristes?

Dij, 16/06/2016 per Catalunya Religió

[El Pont del Diable](#)

Per raons lògiques, el seminari de cada diòcesi és un dels àmbits eclesials més sensibles i importants. La formació teològica, pastoral i humana dels futurs capellans depèn dels seminaris i dels seus formadors. Per això, sovint el nombre de seminaristes acaba esdevenint un termòmetre de la salut d'una diòcesi i, en clau més mundana, es considera l'èxit o el fracàs del seu pastor. Així, no és estrany que en algun cas alguns bisbes obsessionats a fer punts de cara a la seva promoció no els importi gens ni mica omplir com sigui el seu seminari de candidats, encara que no siguin adients. Per sort, els temps estan canviant i, per exemple, el cas del seminari de Saragossa que va provocar la [destitució fulminant](#) de l'arquebisbe **Ureña** ha esdevingut un bon avís per a [navegants](#).

A més d'aquesta realitat, des de fa molts anys els sectors més integristes de l'Església espanyola [acusen](#) amb una insistència [malaltissa](#) l'Església catalana de tots els mals del món i els atribueixen al [catalanisme](#). Una de les manifestacions més evidents seria el de l'escàs nombre de seminaristes dels seminaris catalans. La realitat, però, és més tossuda i acostuma a posar les coses en el seu lloc. Fa poc l'arquebisbe de Barcelona es va desplaçar a la que era la seva diòcesi fins ara, Calahorra-Logronyo, per tal d'ordenar el primer seminarista en... [set anys](#). Una sequera vocacional que no va impedir la promoció de **Joan Josep Omella** a Barcelona, mentre que fa poc temps hauria estat motiu de creu i ratlla.

Però aquesta diòcesi de la Rioja no és l'única excepció. Moltes altres diòcesis espanyoles tenen molts [pocs seminaristes](#). Les diòcesis que ja fa temps que compten els seminaristes amb els dits d'una mà no són només més petites de Catalunya. El fenomen del descens de les vocacions al sacerdoci, com les de la vida religiosa, no és atribuïble al catalanisme, sinó a altres qüestions molt més complexes, relacionades amb el procés imparabile de secularització que pateix tot [Europa](#), la mala imatge de l'Església (13TV a Catalunya encara fa més mal) i altres factors sociològics i de valors.

Els experts assenyalen que a l'Estat espanyol s'està vivint una [tercera onada](#) de secularització. La primera es va produir el segle XIX i fins a la Guerra Civil, la segona els anys seixanta-vuitanta i ara la tercera. Els joves socialitzats dins d'aquesta segona onada ja no senten la religió catòlica com a part de la seva cultura.